

ESTIGUEM A PUNT

per CATALINA TERRATS I OLIVER,
monja de Sant Pere de les Puel·les

En la segona lectura de l'Eucaristia d'avui, sant Pau ens sacseja amb aquestes paraules: «Germans, siguem conscients dels moments que vivim, ja és hora de desvetllar-nos. Avui tenim la salvació mes a prop nostre que quan vam creure». Vetllar vol dir estar atents, conscients del moment que vivim, no viure distrets, passant el temps en la rutina de cada dia, sense il·lusió, sense adonar-nos de res del que passa dins nostre i al nostre voltant... Vetllar és viure el present amb tota la intensitat perquè és en el present que el Senyor ve. Déu no té pasat ni futur, està venint a cada moment, però només qui està despert pot percebre aquesta presència. Cada moment que vivim és temps sagrat, és moment de salvació, és decisiu perquè, de fet, jo decideixo a cada moment com vull viure.

L'Advent és una oportunitat per desvetllar la nostra esperança, el nostre desig, temps de recerca, temps d'intuïcions. Aquesta és la paradoxa de l'esperança cristiana: enmig d'un món desencisat que creu que no pot passar res de nou, fins i tot que potser ens vindrà una cosa pitjor, la Paraula de Déu sempre nova ens desvetlla el cor a possibilitats inaudites. La ratlla lluminosa que es divideix en l'horitzó duu inevitablement a l'albada. No tinguem por, Déu te l'última Paraula sobre l'Església, el món, la realitat que ens envolta i sobre cadascun de nosaltres.

Vindrà un dia que comprendrem del tot el contingut de les paraules que Déu ens ha adreçat, que ara anem assimilant poc a poc. El dia que es manifesti plenament tindrem una alegria que ara no podem ni imaginar. L'Advent ens ha d'ajudar a viure en plena consciència el Sí de la seva presència i l'encara No de la plenitud que esperem. Sabem que el Senyor ve, però la seva vinguda és imprevisible, per això hem de vetllar. Nosaltres no coneixem ni el dia ni l'hora. Déu és amorosament misteriós. La consciència il·luminada per l'esperança és l'actitud fonamental per no tenir massa sorpreses quan vingui. I la vida que ara ja vivim, en Ell, és el punt de referència entre el que som i el que serem.

Vetllem amb la confiança i el desig del qui se sap estimat i espera que vingui l'amic. L'espera del Senyor no és una espera resignada, és una espera que estimula, que es pren seriosament la vida, estimant, fent el bé. L'instant present pot ser definitiu. Jesús ens ve a trobar allà on som. Ara és present i actiu en el món però encara està amagat. La nostra percepció de la seva presència anirà creixent segons el nostre desig. Silenci, vetlla, pregària confiada, esperança, contacte amb la realitat del món sofrent, són els camins que condueixen a Nadal: DÉU AMB NOSALTRES.